

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 1723

гр. София, 11.03.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 48 състав,
в закрито заседание на 11.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калина Пецова

като разгледа дело номер **8977** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Постъпила е молба от жалбоподателя [фирма] за допълване на Решение № 521/01.02.2021г. в частта му за разносните, като се сочи, че съдът е уважил и присъдил същите само за настоящото производство, но не и относно направените разноски при първото разглеждане на спора по образуваното дело № 10704/2018г. по описа на АССГ, както и за производството пред ВАС по АД № 12551/2019г.

Молбата е изпратена до ответника и заинтересованата страна, които депозират становище за нейната неоснователност.

Съдът, като се запозна с искането и относимите за него писмени доказателства по делото, намира молбата за допустима и основателна.

Решението е връчено на страната на 05.02.2021г., а молбата е депозирана на 15.02.2021г., т.е. е в законоустановения срок.

Същата се явява и основателна, предвид следното:

С решението съдът е осъдил ответника, на основание чл. 143, ал.1 от АПК, да заплати в полза на жалбоподателя, чиято жалба е приета за основателна, разноски в размер на 1500 лева, представляващи заплатен и доказан адвокатски хонорар за настоящото производство.

Делото обаче е образувано след връщане на същото от ВАС при условията на чл. 222 от АПК, с дадени указания за разглеждането му.

При първото производство, образувано по жалбата е постановено решение по АД 10704/2018г., в хода на което също са сторени и претендирани разноски. С решението същите са уважени, но последното е отменено от ВАС в цялост, поради което не е настъпило като последица от същото задължение за възстановяването им. Съдът обаче споделя мотивите на докладчика при постановяване на съдебния акт относно възражението за прекомерност на договореното адвокатско възнаграждение, поради което намира, че следва да уважи същото до размер от 1500 лева, какъвто е и

договореният и присъден и в настоящото производство хонорар.

В производството пред ВАС, по което настоящият жалбоподател се е явявал ответник, също са сторени и доказани разноски за адвокатска защита.

Налице е хипотезата на чл. 226, ал.3 от АПК, съгласно която, при повторно разглеждане на делото от първата инстанция, съдът се произнася и за разноските в касационното производство.

По тези съображения, съдът приема молбата за основателна и счита, че следва да я уважи до доказаната размер на направените разходи за адвокатска защита в двете предходни производства, като и по двете дела са налице списъци за сторените разноски по чл. 80 от ГПК.

Воден от горното и на основание чл. 248 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ДОПЪЛВА РЕШЕНИЕ № 521/01.02.2021г. в частта за разноските, както следва:

ОСЪЖДА Патентно ведомство да заплати в полза на [фирма] сумата от 2050 / две хиляди и петдесет/ лева, представляващи направени деловодни разходи – държавна такса и съдебно-маркова експертиза, както и заплатен адвокатски хонорар по АД № 10704/2018г. по описа на АССГ с коригирания размер.

ОСЪЖДА Патентно ведомство да заплати в полза на [фирма] сумата от 2650 / две хиляди шестстотин и петдесет/ лева, представляващи направени деловодни разходи – държавна такса и заплатен адвокатски хонорар по АД № 12551/2019г. по описа на ВАС.

Определението подлежи на оспорване по реда за оспорване на решението.

Преписи от определението да се връчат на страните.

СЪДИЯ: